

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 6. Colloquim Mozonense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. *tris nostræ, Ecclesiæ Bono pacis fœdera*
 A C. 1119. *cum eo pangerem. Illuc me pro pace la-*
boraturum Archiepiscopus Remensis, Ro-
tomagensis, & quidam alii ex Episcopis
Collegis nostris, quos præ ceteris in hoc
negotio necessarios æstimo, comitentur.
Ceteros omnes rogo; nos quantocius redi-
turos hic præstolentur. Orate pro nobis,
ut iter istud feliciter eveniat. Inde re-
versus causas & querelas diligentius disci-
tiam, & Domino opitulante totam Sacram
Concionem in pace dimittam. His per-
 *e Sacro fon-actis, *Spiritualem filium* meum, Regem*
 te levatum. *Angliæ, sanguinis propinquitate mihi jun-*
ctum, adibo, ipsum & Theobaldum Comi-
tem, ejus nepotem (Campaniæ Comitum)
aliosque dissidentes hortabor; ut alter al-
teri jus suum tribuat, & cuncti pacem sibi
ipsis & Subditis suis reddant. Illos vero,
qui monitis nostris non obtemperaverint,
qui pacem & quietem publicam turbare
perseveraverint, terribili anathematis
sententia feriam.

§. VI.

Colloquium Mozonenſe.

Hæc dicebat Callistus Papa, Feria ter-
 tia, vigesima prima Octobris, die
 Concilii secunda, consilium suggerenti-
 bus Episcopis, ad colloquium Imperato-
 ris iturus. Præcepit etiam remanenti-
 bus, ut se absente præsertim in ipsa die collo-

colloquii, preces & Sacrificia Deo offer-
 rent, & ab Ecclesia Metropolitana ad Ec-
 clesiam S. Remigii nudis pedibus proce-
 derent. Altera die, nempe Feria quarta,
 discessit, & Feria V. ad locum colloquii
 oppido fatigatus pervenit. Die sequenti
 Callistus, Episcopis, Abbatibus, ceteris-
 que sapientibus viris, quos adduxerat,
 ad conclave suum vocatis, utrumque
 commentarium, conditiones pacis, inter
 Imperatorem & Papam recipiendas, ex-
 hibentem, prælegi iussit. Has ergo ac-
 curate pensant, & in illa clausula mora-
 ti, ubi Imperator promittebat: *Dimitto
 omnem Investituram omnium Ecclesia-
 rum*, dicebant: *Siquidem Rex sincere
 agit, verba ista sufficiunt, sed si cavillari
 vult, videntur nobis explicatione indige-
 re, ne forte aut possessiones antiquas Eccle-
 siarum sibi vindicare conetur, aut iterum
 Episcopos investire.* In Commentario
 Papæ illa verba ad examen vocabant:
*Do veram pacem Regi & omnibus, qui cum
 ipso hoc bello involuti fuerunt.* Ne for-
 te sub nomine pacis quidquam amplius
 acciperetur, quam reddenda Ecclesiæ
 Communio, & Ecclesia ad recipiendos
 Episcopos intrusos, vel legitime deposi-
 tos compelleretur.

His diligenter discussis, Episcopus
 Ostiensis, Joannes Cremensis Cardinalis,
 Episcopus Vivariensis, Episcopus Cata-
 launen-

Sæcul. XII.
A.C. 1119.

launensis, & Abbas Cluniacensis ad castra Imperatoris mittuntur. Cum illuc pervenissent, commentarios exhibent, & explicant clausulas, prout communi consilio definitum fuerat. Rex prima fronte negare, quod eorum aliquid promississet; sed Episcopus Catalaunensis vigore Sacerdotali ait: *Super Reliquias Sanctorum vel super Evangelium Christi jurabo, quod hæc in manibus meis promiseris.* Cumque omnium testimonio convinceretur compulsus est quidem fateri, quod prius negaverat, sed querebatur, se coactum promississe, quæ salva auctoritate Regia exsequi non posset. Cui Episcopus respondit: *Nos Episcopos, Rex, in servandis promissis nostris per omnia fideles habebis; nec enim Dominus Papa Dignitati tuæ ullatenus nocere intendit, sicut quidam susurriones & adultores tibi suggerunt, sed contra publice denunciant, teneri Episcopos omnes tibi militanti servire, & cetera omnia exhibere obsequia, quæ pro more tibi & Antecessoribus tuis præstiterunt. Si autem Imperii statum ideo imminui existimas, quod tibi non amplius liceat Episcopatus majorem auri vim offerentibus concedere, & venundare, nimium quantum erras; sed potius regni tui augmentum spera, si quod Deus prohibet, abjicias.*

Rex,

Rex, cum non haberet, quod ad hæc responderet, mitius loqui, & inducias petere, saltem usque ad diem alteram; nam velle se nocte illa cum Baronibus suis deliberare, eosque, si fieri posset, ad consensum permovere. Responsum se eis summo mane daturum. Tum Cæsarei cum Pontificiis de modo, quo Imperator absolvendus & recipiendus esset, agentes dicebant; durum sibi videri & intolerabile, si Imperator, ipsorum Dominus, nudis pedibus more aliorum ad accipiendam absolutionem accederet. Quibus a Papa delegati responderunt, se omnem conatum adhibituros, ut Papam ad Imperatorem calceatum & paucissimis præsentibus recipiendum permoverent. His illa die actis, delegati omnia ad Pontificem deferunt. Is desperandum esse de pace, ajebat, & statim ubi illuxisset ad Fratres suos, quos Remis reliquerat, redire cogitabat. Sed Comiti Trecensi pluribusque aliis id suadentibus dedit, ut altera die, quæ erat Sabbatum, usque ad meridiem expectaret, sicque omnem excusationis speciem Germanis auferret.

Sæcul. XII.
A.C. 1119.

Callistus II.
in Germania

Summo mane Episcopus Catalaunensis & Abbas Cluniacensis iterum ad castra Cæsaris redeunt, audituri, quid denique statuisset. Tunc Episcopus ad Regem: *Heri quidem, o Rex, merito a te*
E e 5 debuis-

Sæcul. XII. *debuissimus recedere, quia promissum no-*
A.C. 1119. *strum implere præstituta die parati era-*
mus. Verum ob unius noctis moram no-
luimus pacis (maximi plane boni) nego-
tium negligere. Itaque si hodie promi-
sum tuum exsequi volueris, cupit adue-
Papa, quod nostro ore tibi promisit, omni-
bis modis adimplere, Rex, iræ intempe-
rans, moram sibi esse necessariam dixit,
convocanda esse Comitia generalia, &
requirendum Principum consensum, sine
quo sibi non liceret Investituræ renun-
ciare. Cui Episcopus breviter respon-
dit: nihil jam amplius mihi & tibi sit,
Rex, & nemine salutato se proripuit.
Cum igitur rediisset ad Papam, is festi-
nanter ad aliud Comitis Trecentis Ca-
strum transit. Rex autem per nuncios
Comitem rogat; Papam in illo loco sal-
tem Die Dominica moraretur, nihil enim
certius esse, quam ut Feria II. faceret,
quod hucusque negasset. Re ad Papam
delata, respondit: Feci, Fratres, ductus
amore pacis, quod ab Antecessoribus no-
stris factum nunquam audivi. Genera-
lem Synodum congregatam reliqui, & non
sine magno labore ad hominem istum veni,
in quo nullum pacis desiderium deprehendi.
Itaque fixum mihi est, ulterius non expe-
ctare; si vero Deus veram pacem vel in
Concilio vel Concilio jam soluto nobis de-
derit, eam ambobus brachiis amplectar.
 Die

Die ergo Dominica, antequam illuxisset, Sæcul. XII.
 iter ingressus, confectis viginti leucis, A. C. 1119.
 leriter eadem die Remos perveniens,
 Missam celebravit.

§. VII.

Fridericus Episcopus Leodiensis.

Episcopi congregati absentiam Papæ il-
 lo quatrduo ægre ferebant, quod
 tempus nihil agendo tereretur, præci-
 pue illi, qui e regionibus remotioribus
 venire iussi, relictis privatis suis negotiis,
 pecuniam Remis sine ullius utilitate ex-
 pendere cogebantur. Tandem rediit
 Callistus Papa vigesima sexta Octobris,
 & eadem die Fridericum, Comitis Na-
 murcensis fratrem, Episcopum Leodien-
 sem consecravit. Habebat vero Fride-
 ricus æmulum, Alexandrum, ejusdem
 Ecclesiæ thesauro præfectum, qui, Ober-
 to Episcopo fatis functo, cum Henricum
 Imperatorem adiisset, Investituram Ec-
 clesiæ Leodiensis, datis septem millibus
 argenti libris, obtinuisse dicebatur. Fri-
 dericus Archiepiscopus Coloniensis, il-
 lius provinciæ Metropolita, Leodiensibus
 prohibuit, ne Alexandrum Episcopum
 reciperent, & postquam eum ter in judi-
 cium nequicquam vocasset, fratrem Co-
 mitis Namurcensis Coloniæ eligi curavit,
 & Pontifici consecrandum transmissit.
 Alexander vero Duce Loyaniensi aliis-
 que

to. 10. Conc.
 p. 880. ex
 hist. Chapea-
 ville.